

**แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
เรื่อง การรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน
สำหรับสถาบันการเงินประเภท บริษัทประกันวินาศภัย**

**สำนักกำกับตรวจสอบและเทคโนโลยีสารสนเทศ
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน**

บทนำ

ตามที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้กำหนดแนวทางการรายงานธุรกรรมด้วยการออกเป็นประกาศไปหลายฉบับ โดยแต่ละฉบับมีสาระสำคัญในแต่ละเรื่องแตกต่างกันออกไป ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวก ความชัดเจนในการรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน และเพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตลอดจนเพื่อมิให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติ สำนักงาน ปปง. จึงเห็นสมควรยกเลิกแนวทางหรือคู่มือที่เกี่ยวกับการรายงานธุรกรรมที่ สำนักงาน ปปง. ได้ออกไว้ก่อนหน้านี้ และเรียบเรียงไว้เป็นเอกสารฉบับเดียวกันเป็น แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน สำหรับสถาบันการเงิน และให้ถือแนวทางปฏิบัติฉบับดังกล่าวนี้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป

ทั้งนี้ สถาบันการเงิน สมาคมหรือชมรม หรือกลุ่มสถาบันการเงินใด ที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจสถาบันการเงิน สามารถกำหนดแนวทางว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในทางปฏิบัติสำหรับสมาคม ชมรมหรือกลุ่มของตน โดยให้นำแนวทางปฏิบัติที่สำนักงาน ปปง. จัดทำขึ้น เป็นข้อพิจารณาหลักในการกำหนดแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับแนวทางปฏิบัติที่สำนักงาน ปปง. กำหนด และต้องแจ้งให้สำนักงาน ปปง. ทราบด้วย ในกรณีที่สถาบันการเงินจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในทำนองเดียวกัน หรือสาขาของสถาบันการเงิน หรือสำนักงานผู้แทนของสถาบันการเงินจำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ ซึ่งกำหนดให้ต้องมีการดำเนินการที่เข้มงวดหรือมีเนื้อหาที่ครอบคลุมมากกว่าที่กำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัติของสำนักงาน ปปง. นี้ ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติตามแนวทางที่เข้มกว่าซึ่งกำหนดภายใต้กฎหมายอื่นหรือโดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลในต่างประเทศแล้วแต่กรณี โดยสถาบันการเงินอาจเลือกปฏิบัติตามแนวทางอื่นที่เห็นว่าเหมาะสมกับสถาบันการเงินตนมากกว่าก็ได้ แต่จะต้องสามารถแสดงต่อสำนักงาน ปปง. ได้ว่าสามารถทำให้บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างทัดเทียมกัน

สำนักงาน ปปง. จึงขอความร่วมมือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมให้นำแนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน สำหรับสถาบันการเงินนี้ เป็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้การไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ อาจมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้

พันตำรวจเอกสีหนาท ประยูรรัตน์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มีนาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์

ส่วนที่ ๑ การรายงานธุรกรรม

ส่วนที่ ๒ การจัดให้ลูกค้าแสดงตน

การเก็บรักษาข้อมูลการแสดงผล

การกำหนดแนวทางในการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

หน้า

๑

๑

๒

๘

๒๐

๒๐

แนวปฏิบัติเรื่อง การรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน สำหรับสถาบันการเงิน
ประเภท บริษัทประกันวินาศภัย

หลักการและเหตุผล

ใน พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้ประกาศกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๖ ฉบับ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งส่งผลให้สถาบันการเงินประเภทต่างๆ ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในเรื่องการรายงานธุรกรรมและวิธีการจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามหลักการของกฎหมายดังกล่าว เพื่อความเข้าใจในหลักการแห่งกฎหมาย และเพื่อให้สถาบันการเงินประเภทบริษัทประกันวินาศภัย สามารถปฏิบัติตามกฎกระทรวงและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ได้อย่างถูกต้อง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงเผยแพร่แนวปฏิบัติสำหรับบริษัทประกันวินาศภัย ในการรายงานธุรกรรมและจัดให้ลูกค้าแสดงตน ตามกฎกระทรวงและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๕๔

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถาบันการเงินประเภทบริษัทประกันวินาศภัย สามารถรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และสามารถจัดให้ลูกค้าแสดงตนได้อย่างถูกต้องตามหลักการแห่งกฎกระทรวงและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

บทนำ

สถาบันการเงิน เป็นภาคธุรกิจที่เป็นแหล่งเก็บออมเงินและแหล่งลงทุนของประชาชนและนักลงทุน ทำให้กลุ่มสถาบันการเงิน มีเงินทุนหมุนเวียนอยู่เป็นจำนวนมาก และเกี่ยวข้องโดยตรงกับความมั่นคงด้านการเงินของประชาชนและรัฐ ในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในระดับสากลจนถึงระดับรัฐ ล้วนมุ่งหมายให้สถาบันการเงินเป็นเครื่องมือในการช่วยรัฐตรวจสอบเงินและทุนของผู้กระทำความผิดอันนำมาซึ่งการฟอกเงินและการสนับสนุนการก่อการร้าย สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทย นอกจากหมายถึง ภาคธุรกิจการธนาคารและหลักทรัพย์แล้ว ยังรวมถึง ธุรกิจประกันภัย อันได้แก่ บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย ด้วย

โดยหลักการแล้ว บริษัทประกันวินาศภัยมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นแหล่งฟอกเงินต่ำกว่าสถาบันการเงินประเภทอื่น เนื่องจาก ยังเป็นสถาบันการเงินที่ยังไม่มีการรับฝากเงินหรือบริการเสนอการลงทุนเพื่อผลตอบแทน แต่เป็นสถาบันการเงินที่มีวัตถุประสงค์ในการรับความเสี่ยงต่อความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน โอกาสที่บริษัทประกันวินาศภัยจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ได้แก่ กรณีที่ผู้กระทำความผิดมูลฐาน นำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดมาชำระค่าเบี้ยประกันภัย หรือนำทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาประกันภัย

ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันวินาศภัย มักได้แก่ การทำสัญญาหรือกรรมธรรม์ประกันวินาศภัย การชำระค่าเบี้ยประกัน การจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินประกัน ซึ่งธุรกรรมดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทราบถึงฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้าน้อยมาก ดังนั้น การกำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัย และธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นกลุ่มธุรกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ ย่อมสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในการดำเนินธุรกิจดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินประเภทนี้ อยู่ภายใต้กรอบหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมและการจัดให้ลูกค้าแสดงตน ตลอดจนการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า นั้น ได้แก่ การที่รัฐจะมีสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินที่อาจเป็นของผู้กระทำความผิด หรือทรัพย์สินที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด กล่าวคือ เมื่อบริษัทประกันวินาศภัย ปฏิบัติตามกระบวนการทางกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น จะทำให้บริษัทอาจทราบถึง ตัวตนของลูกค้าที่เป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ก่อการร้าย ทรัพย์สินที่ลูกค้านั้นถือครองอยู่ และสามารถตรวจสอบได้เมื่อสำนักงานขอให้บริษัทต่างๆ ตรวจสอบทรัพย์สินที่เป็นทรัพย์สินประกันของบุคคลรายใดรายหนึ่ง ซึ่งจะทำให้รัฐสามารถตรวจพบและยึด หรือทำให้ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้ในที่สุด

เพื่อให้บริษัทประกันวินาศภัย ตลอดจนตัวแทนหรือนายหน้าผู้ขายกรรมธรรม์ต่างๆ เข้าใจถึงหน้าที่ตามกฎหมาย และสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง สำนักงาน จึงจัดทำแนวปฏิบัติเรื่อง การรายงานธุรกรรม และการจัดให้ลูกค้าแสดงตน สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยขึ้น

ส่วนที่ ๑ การรายงานธุรกรรม

ข้อ ๑. ลักษณะของธุรกรรม

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สถาบันการเงิน มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ๓ ประเภท ได้แก่ ธุรกรรมเงินสด ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในส่วนนี้ จะได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณาธุรกรรมดังกล่าวต่อสำนักงาน ดังนี้

ก. ธุรกรรมเงินสด ในที่นี้หมายถึง ธุรกรรมที่เป็นการชำระเงินหรือรับชำระเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันวินาศภัย ระหว่างลูกค้า กับบริษัทประกันวินาศภัย (กรณีที่บริษัทประกันวินาศภัยดำเนินธุรกิจอื่นภายใต้สิทธิในการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงิน นอกจาก การรับประกันวินาศภัย ให้ดูแลปฏิบัติสำหรับสถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจประเภทอื่นๆ) ซึ่งการรับเงินสดหรือการจ่ายเงินสดในที่นี้ หมายถึงธุรกรรมที่บริษัทกระทำโดยตรงต่อลูกค้า หรือธุรกรรมที่ลูกค้ากระทำโดยตรงต่อบริษัทฯ หรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ มิใช่กระทำต่อตัวแทนหรือนายหน้าค่ากรรมธรรม เว้นแต่บริษัทฯจะมีข้อตกลงว่า กรณีที่ตัวแทนหรือนายหน้า ได้ค้ากรรมธรรมประกันวินาศภัยหรือทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรรมธรรมของบริษัทฯ ให้ถือว่า ตัวแทนหรือนายหน้านั้น ดำเนินการในฐานะเป็นพนักงานของบริษัทฯ

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในที่นี้ หมายถึง ธุรกรรมที่มีทรัพย์สินอันได้แก่ อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ประเภทยานพาหนะและเครื่องจักรที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นวัตถุสำคัญแห่งการทำธุรกรรม

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในที่นี้ หมายถึง ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยสำหรับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันวินาศภัย อาจไม่สามารถนำคำนิยามตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้ได้ทั้งหมด เนื่องจาก โดยข้อเท็จจริงแล้ว บริษัทฯไม่มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้าในบางกรณี และโดยหลักการทำสัญญาประกันวินาศภัย ไม่มีขั้นตอนธุรกรรมที่ซับซ้อนสำหรับลูกค้า ทั้งนี้ ให้บริษัทฯพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในข้อที่กำหนดแนวทางในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อไป

ข้อ ๒ หน้าที่ในการรายงานธุรกรรม

๒-๑. มูลค่าของธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมประเภทต่างๆ ตามมูลค่าที่กำหนดใน กฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมูลค่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันวินาศภัย ได้แก่

ก. ธุรกรรมเงินสด บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องรายงาน เมื่อมีการทำธุรกรรมเงินสดที่มีมูลค่าตั้งแต่ สอง ล้านบาทขึ้นไป ส่วนกรณีใดเป็นธุรกรรมเงินสดในข้อนี้ ให้พิจารณาจากความหมายในข้อ ๑. ก

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องรายงาน เมื่อมีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินอันได้แก่ “ธุรกรรมการอนุมัติจ่ายค่าสินไหมทดแทน (ซึ่งยังไม่มี การจ่ายจริง และไม่ว่าจะอนุมัติการจ่ายด้วยวิธีใดก็ตาม) หลังจากประเมินความเสียหายอันเกิดแก่ทรัพย์สินประกัน ตามสัญญาประกันวินาศภัย โดยมี “มูลค่าที่อนุมัติจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันตั้งแต่ สิบล้านบาทขึ้นไป”

ทั้งนี้ การรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้กล่าวข้างต้นนั้น หมายความว่าเฉพาะ ธุรกรรมในขอบเขตของ การประกอบกิจการธุรกิจประกันวินาศภัยเท่านั้น แต่ในกรณีที่บริษัทประกันวินาศภัยประกอบกิจการอื่นภายใต้สิทธิของสถาบันการเงิน ซึ่งทำให้มีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน บริษัทฯ ยังคงมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งเป็นธุรกรรมที่มีทรัพย์สินที่มีราคาประเมินตั้งแต่ ห้าล้านบาทขึ้นไป เป็นวัตถุประสงค์แห่งการทำธุรกรรม ทั้งนี้ ให้พิจารณารายงานตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทนั้น (ดูความหมายของธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในข้อ ๑. ข)

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องตรวจสอบธุรกรรมที่มีความซับซ้อน หรือธุรกรรมที่มีขนาดใหญ่ หรือธุรกรรมที่ไม่สอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้า หรือธุรกรรมที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และหากพบว่าธุรกรรมดังกล่าวมีเหตุอันน่าเชื่อถือได้ว่า ผิดปกติหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยไม่ต้องคำนึงถึงมูลค่าของธุรกรรมดังกล่าว บริษัทฯ ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน (ดูแนวทางการพิจารณาธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในข้อ ๓)

๒-๒. แบบรายงานธุรกรรม

ในการรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน บริษัทฯ ต้องรายงานตามแบบรายงานแนบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

ก. ธุรกรรมเงินสด ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯ ในเรื่อง การประกันวินาศภัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๔-๑

ข. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัยตามมูลค่าที่กฎหมายกำหนด ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๔-๒

ค. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งเป็นธุรกรรมที่บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบแล้วว่า เป็นธุรกรรมเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๔-๓

ง. ธุรกรรมเงินสด ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯ ในกิจการอื่น ซึ่งไม่ใช่ในเรื่อง การประกันวินาศภัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๑

จ. ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามความหมายในข้อ ๒-๑ ข ซึ่งไม่ใช่ธุรกรรมที่เป็นการอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัยตามมูลค่าที่กฎหมายกำหนด ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๒

ฉ. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งเป็นธุรกรรมที่บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบแล้วว่า เป็นธุรกรรมของลูกค้าในกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการประกันวินาศภัย และธุรกรรมนั้นมีเหตุอันควรสงสัย ให้รายงานโดยใช้แบบ ปปง. ๑-๐๓

หมายเหตุ วิธีการกรอกแบบ ระบุไว้ในคำอธิบายและวิธีการกรอกแบบท้ายแบบรายงานแต่ละประเภท ซึ่งแนบท้ายกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่อง แบบรายงานธุรกรรม

๒-๓. วิธีส่งรายงานธุรกรรม และระยะเวลาในการส่งรายงานธุรกรรม

(๑) วิธีการส่งรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน

บริษัทฯ สามารถส่งรายงานธุรกรรมทุกประเภทได้ โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

ก. ยื่นรายงานธุรกรรมต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน

ข. ส่งทางไปรษณีย์ โดยมีหลักฐานการลงทะเบียนส่งชัดเจน

ค. ส่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ กำกับและส่งด้วยวิธีที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในปัจจุบัน สำนักงาน มีการตรวจสอบความเชื่อมโยงของธุรกรรม ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ค. จะเป็นประโยชน์กับสำนักงาน และสถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูล โดยลดปัญหาการเก็บข้อมูลรายงานธุรกรรมด้วยวิธีการปกติซึ่งอาจสูญหายและยากต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริง นอกจากนี้ การรายงานธุรกรรมด้วยวิธี ค. จะทำให้ผู้รายงาน ไม่ต้องเป็นพยานรับรองรายงานธุรกรรมในชั้นศาล กรณีที่มีการนำรายงานธุรกรรมเป็นพยานหลักฐานในคดีฟอกเงินหรือคดีความผิดมูลฐาน

หมายเหตุ สำนักงาน ขอความร่วมมือให้ผู้รายงานธุรกรรม ส่งรายงานด้วยวิธี ค. เพื่อลดความเสี่ยงในฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) ระยะเวลาในการส่งรายงานธุรกรรม

ก. การส่งรายงานธุรกรรมเงินสด และรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องส่งรายงานธุรกรรมเงินสด (ด้วยแบบรายงาน ปปง. ๑-๐๔-๑ หรือ ปปง. ๑-๐๑ แล้วแต่กรณี) และรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ด้วยแบบ ปปง. ๑-๐๔-๒ หรือ ปปง. ๑-๐๒ แล้วแต่กรณี) ภายในกำหนดเวลาดังนี้

ก-๑ รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ ถึง วันที่ ๑๕ ของแต่ละเดือน ให้ส่งต่อสำนักงาน ภายในวันที่ ๑๖ ถึง วันที่ ๒๒ ของเดือนนั้นๆ

ก-๒ รายงานธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๖ ถึง วันที่ ๓๐ หรือวันที่ ๓๑ ของแต่ละเดือน (แล้วแต่เดือนใดมี ๓๐ วันหรือ ๓๑ วัน) ให้ส่งต่อสำนักงาน ภายในวันที่ ๑ ถึง วันที่ ๗ ของเดือนถัดไป

ข. การส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีการตรวจสอบและพบว่า ธุรกรรมที่ได้กระทำนั้น เป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ควรเกินกว่า ๑ เดือนนับแต่วันที่ธุรกรรมนั้นได้กระทำขึ้น ตัวอย่างเช่น มีลูกค้าทำธุรกรรมในวันที่ ๑ เมษายน บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบพบว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าธุรกรรมของลูกค้า เป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยและคณะกรรมการพิจารณาหรือผู้บริหารตัดสินใจอนุมัติส่งเป็นรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ในวันที่ ๑๕ เมษายน บริษัทฯ ต้องรายงานธุรกรรมดังกล่าว ภายในวันที่ ๒๑ เมษายน อย่างไรก็ตาม การพิจารณาตรวจสอบและตรวจสอบธุรกรรมที่มีพฤติกรรมผิดปกติตามตัวอย่างข้างต้น จนถึงกระบวนการส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน บริษัทฯ ควรดำเนินการอย่างช้าที่สุด ไม่เกินวันที่ ๓๐ เมษายน

ดังนั้น ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย บริษัทฯ จำเป็นต้องกำหนดกระบวนการพิจารณาตรวจสอบและขั้นตอนภายในที่บริษัทฯ จะต้องกำหนดให้ ผู้บริหารที่มีอำนาจเป็นผู้ลงนามเพื่ออนุมัติ และส่งรายงานต่อสำนักงานฯ (ดูรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยในข้อ ๓.) บริษัทฯ จึงควรกำหนดระยะเวลาสำหรับกระบวนการตรวจสอบเบื้องต้นทั้งหมด ภายใน ๓๐ วัน ก่อนพิจารณาส่งสำนักงานต่อไป

หมายเหตุ : ผู้บริหารที่มีอำนาจ ในที่นี้ หมายถึง (๑) บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะผู้บริหารขององค์กร ในการทำหน้าที่ตรวจสอบ วินิจฉัยและลงนามอนุมัติ การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (๒) ทั้งนี้ รวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก บุคคลหรือคณะบุคคลใน (๑) ด้วย

ข้อ ๓ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย เมื่อพบว่า ลูกค้ามีการทำธุรกรรมหรือขอทำธุรกรรมที่มีความผิดปกติไปจาก แนวทางในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของกิจการประกันวินาศภัย รวมถึงกิจการอื่นๆ ที่บริษัทฯ ดำเนินการอยู่ภายใต้สิทธิของสถาบันการเงิน

๓-๑. พฤติกรรมที่ควรพิจารณาตรวจสอบ

พฤติกรรมที่บริษัทประกันวินาศภัย อาจพิจารณาตรวจสอบ เพื่อรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ได้แก่

ก. กรณีที่ลูกค้าขอทำสัญญาประกันวินาศภัย ในทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงผิดปกติ โดยพยายามหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูล เกี่ยวกับเจ้าของทรัพย์สิน

ข. กรณีที่ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ขอทำสัญญาประกันวินาศภัยในทรัพย์สินจำนวนมาก โดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับฐานะหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ค. กรณีที่บริษัทฯ ตรวจสอบพบก่อนออกกรมธรรม์ หรือตรวจพบในภายหลังว่า ลูกค้าหรือผู้รับประกันชนในกรมธรรม์ มีความเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย หรือการกระทำความผิดที่หน่วยงานของรัฐแจ้งรายชื่อไว้ หรืออยู่ในระหว่างกระบวนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ในกรณีข้อ ค. ให้บริษัทฯ รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

๓-๒. ขั้นตอนการรายงานธุรกรรม

บริษัทฯ มีหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมทั้งหมดของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า ในการทำธุรกรรมแต่ละครั้ง หรือแต่ละกลุ่มธุรกรรมของลูกค้า มีความผิดปกติอันจะเข้าข่ายเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งต้องรายงานต่อสำนักงานหรือไม่ โดยกระบวนการในการตรวจสอบธุรกรรมจนถึงการส่งรายงานต่อสำนักงาน ควรกำหนดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎกระทรวงว่าด้วยการบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ เมื่อมีการตรวจพบพฤติกรรมกรรมการทำธุรกรรมที่ผิดปกติของลูกค้ารายหนึ่งรายใด

ขั้นตอนที่ ๒ ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของลูกค้า ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจ หรือข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของลูกค้าที่บริษัทเก็บรักษาหรือตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ (ในกรณีที่ทราบ)

ขั้นตอนที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบความเข้าช้อนของพฤติกรรมของลูกค้า ว่ามีการทำกรรมธรรมในทรัพย์สินอื่นๆ ที่มีเหตุผิดปกติลักษณะเดียวกันนี้กับบริษัทฯ อีกหรือไม่

ขั้นตอนที่ ๔ รายงานผลการตรวจสอบและผลการวิเคราะห์ให้แก่ผู้บริหารที่มีอำนาจในการตรวจสอบธุรกรรมที่อาจมีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้า

ขั้นตอนที่ ๕ กรณีที่เห็นควรรายงานต่อสำนักงาน ผู้บริหารที่มีอำนาจดังกล่าว ลงนามอนุมัติเพื่อส่งรายงานธุรกรรมของลูกค้า เป็น ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และบริษัทต้องส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงาน ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ผู้บริหารที่มีอำนาจ วินิจฉัยอนุมัติให้รายงานต่อสำนักงาน ซึ่งกระบวนการทั้งหมด นับแต่วันที่ตรวจพบพฤติกรรมกรรมการทำธุรกรรมที่ผิดปกติ จนถึงขั้นตอนการส่งรายงานต่อสำนักงาน ไม่ควรเกินกว่า ๓๐ วันนับแต่วันที่ธุรกรรมได้กระทำขึ้น

ส่วนที่ ๒ การจัดให้ลูกค้าแสดงตน

คำนิยาม

“การจัดให้ลูกค้าแสดงตน” หมายความว่า การดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลของลูกค้าและการดำเนินการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลการแสดงตน ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

“ธุรกรรมที่เกี่ยวกับธุรกิจประกันวินาศภัย” หมายความว่า ธุรกรรมตามคำอธิบายที่ปรากฏท้ายแบบรายงานธุรกรรม และให้รวมถึงการทำสัญญาประกันวินาศภัย สัญญาประกันอุบัติเหตุ สัญญาประกันสุขภาพ การจ่ายค่าเบี้ยประกัน (หรือการออกกรมธรรม์ประกันภัย) การจ่ายหรือการรับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์หรือการทำธุรกรรมอื่นๆที่เกี่ยวกับกิจการอื่นที่มีใช้ธุรกิจประกันภัย แต่เป็นกิจการที่สถาบันการเงินมีสิทธิในการให้บริการได้

“ลูกค้า” หมายความว่า ลูกค้าตามข้อ ๒ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ สำหรับลูกค้าของสถาบันการเงินประเภทประกันวินาศภัยนี้ หมายความว่า ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์โดยการทำสัญญาประกันวินาศภัย รวมถึงสัญญาที่อยู่ในขอบเขตของธุรกิจประกันวินาศภัย อาทิ การประกันอุบัติเหตุ การประกันการเดินทางต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งนี้ ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์โดยการทำสัญญาอื่นๆที่มีใช้ธุรกิจประกันภัย แต่เป็นกิจการที่สถาบันการเงินมีสิทธิในการให้บริการได้ (โปรดดูคำจำกัดความลูกค้าลักษณะนี้ ตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินที่ประกอบกิจการนั้นๆ)

“ลูกค้าจร” หมายความว่า ลูกค้าจรตามข้อ ๒ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ทั้งนี้ สำหรับลูกค้าจรของสถาบันการเงินประเภทประกันวินาศภัยนี้ หมายความว่า ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเกี่ยวกับสัญญาประกันวินาศภัย ประกันอุบัติเหตุ ประกันสุขภาพ อาทิ ลูกค้าที่ซื้อกรมธรรม์ ลูกค้าที่จ่ายค่าเบี้ยประกัน และลูกค้าที่รับเงินค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ ไม่ว่าผู้รับเงินจะเป็นลูกค้าที่ซื้อกรมธรรม์ หรือลูกค้าอื่นที่เป็นผู้รับประโยชน์ในกรมธรรม์ก็ตาม

“ประกันภัยต่อ หรือประกันภัยร่วม” หมายความว่า กรณีที่บริษัทประกันวินาศภัย ดำเนินกิจการรับประกันวินาศภัยในทรัพย์สินหนึ่งทรัพย์สินใดร่วมกับบริษัทประกันภัยอื่น โดยถือว่าบริษัทประกันภัยอื่นเป็นคู่ค้า และคู่ค้านั้นได้ดำเนินการจัดให้ลูกค้าผู้เอาประกัน หรือลูกค้าผู้ชำระค่าเบี้ยประกัน หรือลูกค้าผู้รับค่าสินไหมทดแทนได้แสดงตนไว้แล้ว อันส่งผลให้บริษัทผู้รับประกันภัยต่อหรือประกันภัยร่วม ไม่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนอีก และให้ถือว่า บริษัทประกันวินาศภัยร่วม หรือประกันวินาศภัยต่อนั้น เป็นคู่ค้ากับบริษัทประกันวินาศภัยหลักที่ขายกรมธรรม์ให้กับลูกค้า อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บริษัทประกันภัยต่อหรือประกันภัยร่วม เป็นผู้ติดต่อชำระค่า

สินไหมทดแทนหรือทำธุรกรรมกับลูกค้าผู้เอาประกันโดยตรง บริษัทประกันภัยต่อหรือประกันภัยร่วมนั้น ต้องจัดให้ลูกค้านั้น แสดงตนอย่างลูกค้าจริงด้วย

ข้อ ๑. หลักการจัดให้ลูกค้าแสดงตน

เนื่องจาก ลูกค้าของสถาบันการเงินประเภทประกันวินาศภัย (เฉพาะธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันวินาศภัยเท่านั้น) เป็นลูกค้าประเภท “ลูกค้าจริง” ทั้งหมด บริษัทฯ จึงมีหน้าที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน เมื่อมีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยที่มีมูลค่าตั้งแต่ เจ็ดแสนบาทขึ้นไป

ดังนั้น บริษัทต้องจัดให้ ลูกค้าที่ทำสัญญาประกันวินาศภัยแต่ละฉบับ ที่มีทุนประกันตั้งแต่ “เจ็ดแสนบาทขึ้นไป” แสดงตนตามแนวปฏิบัตินี้

ก. การจัดให้ลูกค้าที่ซื้อกรมธรรม์หรือทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทฯ แสดงตน

บริษัทฯ ต้องได้รับข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า(จริง)ต่อไปนี้

ก-๑ ลูกค้าที่ซื้อกรมธรรม์

ก-๒ ลูกค้าที่ชำระเบี้ยประกัน (ในกรณีที่จะระบุไว้ในกรมธรรม์ว่า บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้เอาประกัน เป็นผู้จ่ายเบี้ยประกัน)

ก-๓ ลูกค้าที่รับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ กรณีที่ลูกค้าในข้อ ก-๑ ถึงข้อ ก-๓ เป็นลูกค้ารายเดียวกัน บริษัทฯ สามารถจัดให้ลูกค้าแสดงตนเพียงครั้งเดียวเมื่อซื้อกรมธรรม์

กรณีที่ลูกค้าในข้อ ก-๑ , ก-๒ หรือ ก-๓ ไม่ใช่ลูกค้ารายเดียวกัน บริษัทต้องจัดให้แสดงตนทุกคน เว้นแต่ตรวจสอบได้ว่า มีการแสดงตนไว้ก่อนแล้วในการซื้อกรมธรรม์ครั้งก่อนๆ และลูกค้ายืนยันว่า ข้อมูลการแสดงตนนั้น ยังไม่เปลี่ยนแปลง

ข. การจัดให้ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ในกิจการอื่น ซึ่งไม่ใช่กิจการประกันวินาศภัย แสดงตน

ให้บริษัทฯ พิจารณาปฏิบัติตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินประเภทที่ประกอบกิจการนั้นๆ ซึ่งบริษัทฯ ได้ดำเนินการกับลูกค้าอยู่ อาทิ กรณีที่บริษัทฯ มีการให้บริการ เป็นตัวแทนขายหน่วยลงทุน บริษัทจำเป็นต้องนำแนวปฏิบัติ เรื่องการจัดให้ลูกค้าแสดงตนของบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวแทนขายหน่วยลงทุน มาปรับใช้ในเรื่องการแสดงตน รวมถึงการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

ค. กรณีบริษัทฯ มีความสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐ และสถาบันการเงินหรือกองทุนรวม

(๑) กรณี พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินี พระราชทายาท หรือพระบรมวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า เป็นลูกค้าของบริษัทฯ บริษัทฯ ควรจัดให้แสดงข้อมูลตามความเหมาะสม

(๒) กรณี รัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ เป็นลูกค้า บริษัทฯ ต้องจัดให้ลูกค้าและผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ(โดยตำแหน่ง)จาก

ลูกค้า แสดงข้อมูลตามความเหมาะสม (จัดให้แสดงหนังสือราชการแสดงความจำนงในการทำธุรกรรม หรือ หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ)

(๓) สถาบันการเงิน การทำธุรกรรม(รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์) ระหว่างสถาบันการเงินกับสถาบันการเงิน¹ ถือเป็นการมีความสัมพันธ์กันในลักษณะลูกค้า ซึ่งคู่กรณีทั้งสองฝ่าย เป็นสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นลูกค้าของบริษัทฯ

ดังนั้น กรณีที่บริษัทฯ มีการสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินประเภทเดียวกันหรือประเภทอื่น ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ให้บริษัทฯ พิจารณาดังนี้

(ก) พิจารณาว่าสถาบันการเงินคู่กรณี เป็นลูกค้า ซึ่งไม่ต้องจัดให้แสดงตนอย่างลูกค้าหรือลูกค้าจร

(ข) พิจารณาตรวจสอบสถาบันการเงินคู่กรณี โดยกำหนดนโยบายในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐/๑²

(ค) หากคู่กรณี เป็นกองทุนรวม หรือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ที่บริหารจัดการโดย “บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน” ซึ่งเป็นกองทุนและสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับและตรวจสอบของ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ให้บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบกองทุนรวมดังกล่าว อย่างสถาบันการเงินตาม ข้อ ค (๓)

ข้อยกเว้น หากคู่กรณี เป็น “กองทุนส่วนบุคคล” ซึ่งเป็นกองทุนที่สามารถระบุตัวผู้รับประโยชน์ทอดสุดท้ายได้อย่างเฉพาะเจาะจง อันมีลักษณะที่ต่างไปจากกองทุนรวมอย่างสิ้นเชิง เนื่องจาก กองทุนประเภทนี้เป็นกรณี ที่ บุคคล (หรืออาจเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของร่วมกันในกองทุน อาทิ กองมรดก) จ้างให้สถาบันการเงิน อันได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ดำเนินการบริหารจัดการกองทุนให้ หาใช้กองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนสำหรับประชาชนทั่วไปไม่ กองทุนประเภทนี้ มีผู้รับประโยชน์ที่ชัดเจนคือ “เจ้าของกองทุนส่วนบุคคลนั้น” ดังนั้น ในข้อเท็จจริงคือ เจ้าของกองทุนส่วนบุคคล ได้มอบหมายให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซึ่งมีสถานะเป็นตัวแทน ดำเนินการเปิดบัญชี หรือทำธุรกรรมอื่นแทน เท่านั้น แต่เนื่องจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนผู้รับมอบเป็นตัวแทนนั้น เป็นสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลที่เข้มงวดจาก ก.ล.ต. อีกทั้งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทจัดการกองทุนกับลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของ

¹ คำว่า สถาบันการเงิน ในที่นี้ หมายถึง สถาบันการเงินตามคำนิยามใน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓

² ในเบื้องต้น ให้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสถาบันการเงินคู่กรณี ซึ่งหากเป็นสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย บริษัทฯ อาจตรวจสอบหลักฐานหนังสือรับรองการจดทะเบียนและหนังสือบริคณห์สนธิ รวมถึงตรวจสอบความน่าเชื่อถือกับหน่วยงานที่กำกับดูแลดังกล่าว ทั้งนี้ ให้พิจารณาปฏิบัติ ตามแนวปฏิบัติเรื่อง การรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ต่อไป

กองทุนส่วนบุคคล บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนก็มีหน้าที่ในการจัดให้ลูกค้าแสดงตนอย่าง “ลูกค้า” ตามประกาศสำนักนายกฯ เรื่องวิธีการแสดงตนฯ แล้ว ดังนั้น ในการรับสร้างความสัมพันธ์และรับทำธุรกรรมของลูกค้าที่เป็นกองทุนส่วนบุคคล บริษัทฯ อาจพิจารณาว่า เป็นการสร้างความสัมพันธ์อย่างคู่ค้ากับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซึ่งเป็นตัวแทนให้แก่กองทุนส่วนบุคคล แต่บริษัทฯ ต้องระบุชัดเจนว่า ผู้รับประโยชน์ทอดสุดท้ายของการสร้างความสัมพันธ์กับคู่ค้ารายนี้ ได้แก่ “เจ้าของกองทุนส่วนบุคคลนั้น” ซึ่งบริษัทฯ ควรขอข้อมูลสำคัญ ของเจ้าของกองทุน จากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (คู่ค้า) ดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ต่อไป

- สำเนาบัตรประจำตัว (ซึ่งบริษัทฯ จะทราบข้อมูล ชื่อเต็ม เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน จากสำเนาดังกล่าว)

- ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หรือแหล่งรายได้

- ข้อมูลที่อยู่ปัจจุบัน (กรณีที่ไม่ตรงกับที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน)

(ง) หากคู่กรณี เป็นสถาบันการเงินต่างประเทศ ให้บริษัทฯ พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของประเทศและองค์กร ที่ออกหนังสือรับรองความเป็นนิติบุคคล รวมถึงหน่วยงานที่กำกับดูแลสถาบันการเงินต่างประเทศดังกล่าว และให้พิจารณาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินต่างประเทศนั้นด้วย ว่า มีความน่าเชื่อถือในการสร้างความสัมพันธ์และไม่มีความเสี่ยงหรือมีความเสี่ยงต่ำด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ทั้งนี้ วิธีการตรวจสอบคู่ค้าที่เป็นสถาบันการเงินภายใต้กำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลข้างต้น รวมถึงสถาบันการเงินคู่ค้าในต่างประเทศ จะได้รับรู้ไว้ในแนวปฏิบัติที่ออกบังคับใช้ประกอบ กฎกระทรวงซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๐/๑ ต่อไป

หมายเหตุ : เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีมีการประกาศใช้กฎกระทรวงและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของคู่ค้า จึงขอให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบคู่ค้าตามแนวทางดังต่อไปนี้ จนกว่าจะมีการประกาศใช้กฎกระทรวงและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของคู่ค้า แนวปฏิบัติเรื่องคู่ค้า ในแนวทางฉบับนี้จึงจะสิ้นผลลง

แนวทางการตรวจสอบสถาบันการเงินคู่ค้า

ประการที่หนึ่ง ให้พิจารณาว่า สถาบันการเงินอื่น(รวมถึงกองทุนรวมและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) อันอยู่ภายใต้กำกับดูแลของ ธนาการแห่งประเทศไทย (รวมถึงภายใต้กำกับดูแลของกระทรวงการคลังซึ่งมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแล) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจและทำธุรกรรมด้วย เป็น “คู่ค้า” ซึ่งสถาบันการเงินต้องได้รับข้อมูลจากคู่ค้าหรือตรวจสอบข้อมูลของคู่ค้า ดังต่อไปนี้

- ประเภทของสถาบันการเงินคู่ค้า อาทิ ธนาคาร บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บริษัทประกันภัยฯ เป็นต้น

- ใบอนุญาตประกอบกิจการสถาบันการเงินคู่ค้าซึ่งออกโดยหน่วยกำกับดูแล ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบัน

- นโยบายหรือแนวปฏิบัติหรือคู่มือ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสถาบันการเงินคู่ค้า ซึ่งแสดงถึงการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

- ชื่อเสียงหรือประวัติการรับผิด เกี่ยวกับการต้อคดี การถูกกล่าวโทษ หรือการได้รับโทษ หรือการฝ่าฝืน การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (กรณีพบว่า คู่ค้ามีประวัติหรือชื่อเสียงที่ไม่ดีในข้อนี้ สถาบันการเงินอาจพิจารณาเฝ้าระวังการดำเนินความสัมพันธ์ ลดระดับความสัมพันธ์ หรือปฏิเสธความสัมพันธ์ แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากความร้ายแรงของประวัติดังกล่าว)

ประการที่สอง สถาบันการเงินยังมีหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย จากการสร้างความสัมพันธ์ และ การดำเนินความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินคู่ค้า

ประการที่สาม กรณีที่เป็นสถาบันการเงินคู่ค้าต่างประเทศ นอกจากการตรวจสอบข้อมูลข้างต้น อย่างสถาบันการเงินคู่ค้าในประเทศแล้ว ให้สถาบันการเงินตรวจสอบความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับ พื้นที่หรือประเทศที่สถาบันการเงินคู่ค้าจดทะเบียน ได้รับอนุญาต หรือใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของหน่วยงานหรือองค์กรที่กำกับดูแล

ประการที่สี่ สถาบันการเงินอาจพิจารณาจัดความเสี่ยงด้านการฟอกเงินสำหรับสถาบันการเงินคู่ค้าเพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวังและตรวจสอบความสัมพันธ์หรือธุรกรรมอันนำไปสู่ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยของคู่ค้า

ข้อ ๒. ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า

บริษัทต้องได้รับข้อมูลการแสดงตนต่อไปนี้จากลูกค้า กรณีมีการทำธุรกรรมซื้อกรรมธรรม์ประกันวินาศภัย

(๑) ลูกค้าจรบุคคลธรรมดา ได้แก่

ก. ชื่อเต็ม* อันได้แก่ ชื่อ ชื่อกลาง(ถ้ามี) และนามสกุล

ข. วันเดือนปีเกิด ระบุวันที่ เดือน และปีพุทธศักราช หรือคริสต์ศักราชที่เกิดของลูกค้า ในกรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลที่ไม่ทราบวันที่หรือเดือนเกิดที่แน่ชัด (อาจเกิดกรณีนี้ขึ้น สำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลสูงอายุ ซึ่งไม่มีสูติบัตร หรือกรณีบุคคลต่างชาติ ที่กฎหมายแห่งรัฐนั้น ไม่บังคับให้ต้องระบุวันหรือเดือนเกิดที่แน่ชัด ในเอกสารหลักฐานประจำตัวประชาชน หรือหนังสือเดินทาง) ให้บริษัทระบุข้อมูลเท่าที่ลูกค้าแจ้งตามข้อเท็จจริง ซึ่งตรงกับข้อมูลที่ปรากฏบนเอกสารหลักฐานสำคัญประจำตัว หรือหนังสือเดินทาง(ถ้ามี)

ค. เลขประจำตัว* ให้บริษัทตรวจสอบ (ลูกค้าคนไทย) เลขประจำตัวประชาชน และ (ลูกค้าต่างชาติ) เลขประจำตัวหนังสือเดินทาง หรือในกรณีที่ไม่มี ระบุเลขประจำตัวที่ปรากฏบนหน้าเอกสารหลักฐานประจำตัวที่รัฐเจ้าของสัญชาติกำหนดให้

ง. ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ให้บริษัทฯระบุที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ซึ่งถือเป็นภูมิลำเนาที่กฎหมายรับรอง โดยอาจพิจารณาจากข้อมูลที่อยู่บนหน้าบัตรประจำตัวประชาชน เว้นแต่ลูกค้าจะแจ้งที่อยู่ตามทะเบียนบ้านที่แตกต่างจากที่อยู่บนหน้าบัตรประจำตัวประชาชน ก็ให้บริษัทฯบันทึกข้อมูลตามข้อเท็จจริงได้ ในกรณีที่ลูกค้าต่างชาติ ซึ่งไม่มีที่อยู่ตามทะเบียนบ้านปรากฏบนหน้าเอกสารหลักฐานประจำตัว ให้สอบถามตามข้อเท็จจริง

กรณีลูกค้าเป็นบุคคลต่างชาติ ซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทยในลักษณะถาวร หรือพำนักระยะยาว บริษัทฯต้องได้รับข้อมูล ที่อยู่ในประเทศไทย ของลูกค้าดังกล่าว ส่วนในกรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยในลักษณะชั่วคราวระยะสั้น บริษัทฯ ควรขอทราบข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันในประเทศไทย และที่อยู่ในประเทศเจ้าของสัญชาติ หรือประเทศหลักที่ลูกค้าต่างชาตินั้นพำนักอยู่ด้วย

จ. เพศ ให้ระบุข้อมูลเพศที่มีมาแต่กำเนิด เฉพาะ เพศชายหรือ หญิง ทั้งนี้สามารถใช้ คำนำหน้า นาย/นาง/นางสาว หรือยศที่แสดงถึงตำแหน่งทางราชการและเพศ อาทิ ร้อยตำรวจโทหญิง..... หรือ ร้อยตำรวจโท..... แทนการระบุเพศได้ เฉพาะยศที่มีการระบุแยกระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศต้องตรงกับข้อมูลที่ปรากฏบนเอกสารหลักฐานสำคัญประจำตัว หรือหนังสือเดินทาง(ถ้ามี) และในกรณีที่ ลูกค้าเป็นบุคคลที่ประเทศเจ้าของสัญชาติ พิจารณาเปลี่ยนเพศให้เมื่อมีการแปลงเพศ บริษัทฯควรระบุเพศที่มีมาแต่กำเนิด และเพศที่เปลี่ยนในภายหลัง(กรณีที่ทราบ)

ฉ. สัญชาติ ระบุสัญชาติซึ่งลูกค้า เป็นพลเมืองแห่งรัฐนั้นอยู่ ซึ่งตรงกับประเทศที่ออกเอกสารหลักฐานสำคัญประจำตัว หรือหนังสือเดินทาง กรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลที่มีสัญชาติเกินกว่าหนึ่งสัญชาติ บริษัทฯควรระบุให้ชัดเจน (กรณีที่ทราบ)

ช. หลักฐานเอกสารประจำตัว* ให้บริษัทฯกำหนดให้พนักงาน ตรวจสอบเอกสารหลักฐานประจำตัว (ต้นฉบับ) ของลูกค้า อย่างสุจริตและไม่ประมาทเลินเล่อ โดยการตรวจดูด้วยสายตา สำหรับความน่าเชื่อถือของเอกสารหลักฐานประจำตัวของลูกค้า พิจารณาถึงลำดับความน่าเชื่อถือดังต่อไปนี้

ช-๑ ความน่าเชื่อถือลำดับที่หนึ่ง (ลูกค้าคนไทย) บัตรประจำตัวประชาชน และ (ลูกค้าต่างชาติ) หนังสือเดินทาง

ช-๒ ความน่าเชื่อถือลำดับที่สอง (ลูกค้าคนไทย) บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ ใบอนุญาตขับขี่ (ลูกค้าต่างชาติ) ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว บัตรประกันสังคมที่รัฐออกให้

ช-๓ ความน่าเชื่อถือลำดับสุดท้าย (ลูกค้าคนไทย) ใบแทน หรือบัตรชั่วคราวที่ใช้ระหว่างรอการออกเอกสารประจำตัว ซึ่งรัฐออกให้ และใบแทนหรือบัตรชั่วคราวนั้นยังไม่หมดอายุ (ลูกค้าต่างชาติ) เอกสารหลักฐานที่ออกโดยหน่วยงานรัฐเจ้าของสัญชาติ ซึ่งมีข้อมูลชื่อเต็มและเลขประจำตัวที่ใช้ในการตรวจสอบสถานะความเป็นบุคคลตามกฎหมายได้ อาทิ เลขประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขประกันสังคม เป็นต้น

หมายเหตุ: (๑) หลักฐานในข้อ ช-๓ บริษัทฯ จำเป็นต้องติดตามความน่าเชื่อถือของหลักฐานในภายหลังด้วย อาทิ หากเป็นใบแทนหรือบัตรชั่วคราว ก็ต้องติดตามทวงถามบัตรจริงจากลูกค้าในภายหลัง เพื่อที่จะสามารถตรวจสอบเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าได้อย่างถูกต้องต่อไป

(๒) กรณีที่มีเครื่องหมาย * ท้ายข้อความ หมายความว่า ข้อมูลนั้นเป็น “ข้อมูลสำคัญที่ต้องได้มาก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์”

ในการขอตรวจดูเอกสารหลักฐานข้างต้น บริษัทฯควรพิจารณาความน่าเชื่อถือสำหรับเอกสารหลักฐานที่ยังไม่หมดอายุ เว้นแต่กรณีที่จำเป็นและได้รับการยืนยันจากลูกค้าว่า แม้เอกสารหลักฐานจะหมดอายุ ข้อมูลสำคัญอันได้แก่ ชื่อเต็ม เลขประจำตัวที่ปรากฏหน้าบัตร รวมถึงข้อมูลอื่นๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในขณะที่สร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ

(๒) ลูกค้าจรรยาบรรณบุคคล ได้แก่

ก. ชื่อนิติบุคคล* บริษัทฯต้องระบุชื่อของลูกค้านิติบุคคล โดยเป็นชื่อที่ปรากฏในเอกสารการจดทะเบียน หรือชื่อที่หน่วยงานรัฐผู้ออกเอกสารอนุญาตจดทะเบียนเป็นผู้รับรอง ซึ่งอาจเป็นชื่อภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้

ข. ชื่อและนามสกุลของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล* ในที่นี้ หมายถึง ชื่อเต็มของบุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามแทนลูกค้านิติบุคคล โดยไม่เจาะจงว่า ต้องมีอำนาจลงนามเฉพาะเรื่องการสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ เท่านั้น แต่หมายถึงผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลในเรื่องอื่นๆ ด้วย ซึ่งชื่อเต็มของบุคคลในข้อนี้ จะปรากฏในหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกินกว่า ๖ เดือน โดยอาจหมายถึงบุคคลเพียงหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้

อนึ่ง นิติบุคคลแต่ละราย อาจมีกรรมการหลายคน การจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามกฎหมายนี้ ระบุเฉพาะข้อมูลชื่อเต็มของ กรรมการรายที่มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลทุกราย ซึ่งโดยหลักการแล้วรายชื่อดังกล่าวปรากฏอยู่ใน หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลนั้น

กรณีที่ นิติบุคคลกำหนดให้ กรรมการคนหนึ่งคนใดมีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลก็ได้ แต่ต้องมีตราประทับกำกับ หมายความว่า กรรมการทุกคน เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้งสิ้น

เพื่อประโยชน์สูงสุดในการตรวจสอบรายชื่อผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล กับฐานข้อมูลความเสี่ยงต่างๆ อาทิ รายชื่อผู้ก่อการร้ายขององค์การสหประชาชาติ ในกระบวนการพิสูจน์ทราบข้อมูลลูกค้า และการบริหารความเสี่ยงต่อไป บริษัทฯอาจขอข้อมูลชื่อเต็มพร้อมกับข้อมูลหมายเลขประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล เพื่อสามารถตรวจสอบได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้นก็ได้

ค. เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร บริษัทฯต้องระบุข้อมูล เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของลูกค้านิติบุคคล เว้นแต่ ลูกค้านิติบุคคลนั้น เป็นนิติบุคคลที่ไม่มีเลขประจำตัวผู้เสียภาษี อาทิ กระทรวง ทบวง กรม องค์การ ของรัฐบาลหรือสหกรณ์

ง. สถานที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ ให้บริษัทฯระบุ สถานที่ทำการของนิติบุคคลพร้อมข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ รวมถึง ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์(ถ้ามี)

ง-๑ กรณีที่ลูกค้ามีสถานที่ทำการหลายแห่ง ให้พิจารณาถึงข้อมูลสถานที่ทำการที่เป็นสำนักงานใหญ่ของลูกค้าเป็นสำคัญ

ง-๒ กรณีที่ลูกค่านิติบุคคลแจ้งข้อมูลสถานที่ตั้งของนิติบุคคล ไม่ตรงกับข้อมูลสถานที่ตั้งในหนังสือจดทะเบียนฯ ให้บริษัทฯ ระบุข้อมูลตามข้อเท็จจริงที่ลูกค้าแจ้งไว้ และพิจารณาว่า ลูกค่านิติบุคคลอาจมีสถานที่ตั้งมากกว่าหนึ่งแห่ง

เพื่อประโยชน์ในการติดต่อลูกค่านิติบุคคล กรณีที่สำนักงานร้องขอ บริษัทฯ ควรระบุข้อมูล โทรศัพท์ โทรสาร(ถ้ามี) และที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์หรือ อีเมล (ถ้ามี) ให้ครบถ้วน

จ. หลักฐานสำคัญในการรับรองความมีอยู่จริงตามกฎหมาย* บริษัทฯ ต้องตรวจสอบหลักฐานสำคัญ (ต้นฉบับ) อันแสดงได้ว่า นิติบุคคลนั้น เป็นนิติบุคคลที่กฎหมายรับรองและมีสถานภาพอยู่ตามกฎหมาย โดยควรตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่อไปนี้

จ-๑ กรณีนิติบุคคลไทย หนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกิน ๖ เดือน นับจากวันที่ลูกค่านิติบุคคลถือมาแสดงในวันที่ขอสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ

จ-๒ กรณีนิติบุคคลต่างชาติ ได้แก่ หลักฐานเอกสารซึ่งออกโดยหน่วยงานรัฐ หรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ ซึ่งแสดงว่า รัฐเจ้าของสัญชาตินิติบุคคลนั้น รับรองสถานภาพตามกฎหมายของนิติบุคคลดังกล่าว

จ-๓ กรณีนิติบุคคลที่กฎหมายกำหนดช้อยกเว้น ไม่ต้องมีหนังสือรับรองการจดทะเบียน ให้บริษัทฯ ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงสถานภาพที่กฎหมายรับรองความเป็นนิติบุคคลของลูกค่านิติบุคคลนั้น และต้องตรวจสอบเอกสารที่ระบุว่า นิติบุคคลนั้น มีความประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ กับบริษัทฯ รวมถึงตรวจสอบเอกสารที่ระบุถึงการมอบหมายหรือมอบอำนาจให้บุคคลธรรมดาใดๆ ดำเนินการแทนนิติบุคคลนั้นด้วย

บริษัทฯ ต้องเก็บข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นเวลา ๕ ปี นับแต่ทำวันที่ธุรกรรมครั้งสุดท้าย

หมายเหตุ: กรณีที่มีเครื่องหมาย * หมายความว่า ข้อมูลนั้นเป็น “ข้อมูลสำคัญที่ต้องได้มาก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์”

ข้อ ๓. กรณีการแสดงตนของลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์แบบ “ประกันกลุ่ม”

ประกันกลุ่ม ได้แก่ การทำสัญญาประกันวินาศภัยที่ ลูกค้ารายหนึ่งรายใด ซื้อกรมธรรม์เพื่อคุ้มครองให้แก่ บุคคลอื่นกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ซึ่งผู้รับประกันตามกรมธรรม์ อาจได้แก่ ผู้ซื้อกรมธรรม์ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเบี้ยประกัน หรืออาจเป็นบุคคลผู้เอาประกัน หรือผู้รับประกันอื่นที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น โรงเรียนทำประกันอุบัติเหตุสำหรับนักเรียนทุกคน เป็นต้น

กรณีนี้ ให้บริษัทฯ พิจารณาให้ลูกค้าแสดงตน ดังต่อไปนี้

ก. เมื่อทำธุรกรรม การซื้อกรมธรรม์ ลูกค้าที่บริษัทฯ ต้องจัดให้แสดงตน ได้แก่ “ผู้ซื้อกรมธรรม์กลุ่ม” (มักได้แก่ นิติบุคคล)

ข. เมื่อมีการจ่ายเบี้ยประกัน และผู้จ่าย ได้แก่ ลูกค้าในข้อ ก. บริษัทฯ ไม่ต้องจัดให้แสดงตนอีก

ค. เมื่อมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในมูลค่าตั้งแต่ เจ็ดแสนบาทขึ้นไป ให้บริษัทฯ จัดให้ลูกค้าผู้รับค่าสินไหมทดแทน แสดงตน (เว้นแต่ผู้รับค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่ ลูกค้าในข้อ ก.)

หมายเหตุ : กรณีที่ผู้ซื้อกรรมธรรม์ หรือผู้รับประโยชน์ในกรรมธรรม์ ในเรื่องประกันกลุ่มนี้ เป็นสถาบันการเงิน ให้บริษัทฯ พิจารณาตรวจสอบความน่าเชื่อถืออย่าง “คู่ค้า” ตามแนวทางในข้อ ๑ ค. หรือ ในกรณีที่ผู้ซื้อกรรมธรรม์ เป็นผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ซึ่งมีหน้าที่จัดให้ลูกค้าของตน แสดงตนอยู่แล้ว อาทิ บริษัทเช่าซื้อรถยนต์ บริษัทลีสซิ่ง บริษัทฯ อาจพิจารณาให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าว เป็นคู่ค้า โดยนำหลักการแสดงตนของลูกค้านิติบุคคลมาปรับใช้ โดยไม่จำเป็นต้องระบุข้อมูลการแสดงตนของผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลรายที่สร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ ก็ได้

ข้อ ๔. กรณีบริษัทฯ มอบอำนาจให้ตัวแทนหรือนายหน้า ดำเนินการขายกรรมธรรม์ประกันวินาศภัยแก่ลูกค้า

กรณีที่บริษัทฯ มอบหมายหรือมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือนายหน้า ซึ่งมีใช้พนักงานของบริษัท ดำเนินการติดต่อขายกรรมธรรม์แก่ลูกค้า บริษัทต้องมั่นใจได้ว่า

๔-๑. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ เข้าใจเรื่อง หน้าที่ในการจัดให้ลูกค้าแสดงตนและการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า

๔-๒. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ เข้าใจได้ว่า ตัวแทนหรือนายหน้านั้น อาจต้องรับผิดชอบหากดำเนินการโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่สุจริต อันเป็นเหตุให้บริษัทฯ เกิดความเสียหาย จากการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๔-๓. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ จะต้องสามารถติดต่อขอข้อมูลจากลูกค้าได้ ในกรณีที่บริษัทต้องการข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อมูลเพื่อการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

๔-๔. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ จะต้องสามารถส่งมอบข้อมูลและสำเนาหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าให้แก่บริษัทฯ ได้ เมื่อบริษัทฯ ร้องขอในเหตุจำเป็นและเร่งด่วน

๔-๕. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ จะต้องทราบว่า ตนมีหน้าที่ดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตน และตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลการแสดงตน และความถูกต้องของข้อมูลการแสดงตน รวมถึงหน้าที่ในการขายและส่งมอบกรรมธรรม์ และการรับเบี้ยประกัน ในนามของบริษัทฯ

๔-๖. ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรรมธรรม์ จะต้องทราบว่า ในกรณีที่ตัวแทนหรือนายหน้า ไม่ส่งมอบข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าทุกรายให้บริษัทฯ หรือ ไม่เก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด(กรณีที่อยู่ในขอบเขตการรับผิดชอบของตัวแทนหรือนายหน้า) นั้น จะทำให้บริษัทฯ มีโอกาสเสี่ยงสูงในการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ดูวิธีการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนในข้อ ๘.)

หมายเหตุ : บริษัทฯ ต้องมีการกำกับดูแล หรือมีการตรวจทานว่า ตัวแทนหรือนายหน้าที่ตนมอบหมาย/มอบอำนาจนั้น มีการจัดให้ลูกค้าแสดงตนอย่างครบถ้วนและถูกต้องตามแนวปฏิบัติฯ นี้ และมีการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๕. การตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน

เมื่อบริษัทฯ ได้รับข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑. - ข้อ ๒. บริษัทจะต้องตรวจสอบเบื้องต้น เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว โดยพิจารณาตามแนวทางดังนี้

๕-๑. ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล หมายถึง ตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่า ลูกค้า ได้ให้ข้อมูลการแสดงตน ครบถ้วนทุกข้อหรือไม่ โดยเฉพาะข้อมูลสำคัญ ซึ่งแสดงถึงสภาพตามกฎหมายของลูกค้าบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น ซึ่งได้แก่ ข้อมูลชื่อเต็ม ข้อมูลเลขประจำตัวหรือเลขที่จดทะเบียนหรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษี แล้วแต่กรณี ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านหรือสถานที่ตั้ง แล้วแต่กรณี

๕-๒. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่

ก. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ในที่นี้หมายถึง บรรดาข้อมูลที่ลูกค้าแจ้งแก่บริษัทฯ บริษัทฯ มีหน้าที่ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ได้บันทึกหรือระบุข้อมูลตามที่ลูกค้าแจ้งไว้อย่างถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้ง

ข. การตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐาน ในที่นี้ หมายถึง หลักฐานที่กฎหมายกำหนดให้ลูกค้าแสดงต่อบริษัทฯ ซึ่งได้แก่ หลักฐานที่รับรองความมีอยู่จริง หรือสภาพตามกฎหมายของลูกค้าที่ออกโดยราชการหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือ ซึ่งวิธีการตรวจสอบความถูกต้องนี้ ในเบื้องต้น บริษัทฯ มีหน้าที่ตรวจสอบความแท้จริงของหลักฐานตามวิสัยของวิญญูชน โดยพิจารณาด้วยความชำนาญในการประกอบอาชีพสถาบันการเงิน ดังนั้น การปลอมแปลงหลักฐาน ที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยสายตา ย่อมเกินกว่าวิสัยที่จะพนักงานของ บริษัทฯ จะตรวจสอบได้

๕-๓. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ กรณีที่บริษัทฯ สามารถเชื่อมโยงไปยังระบบฐานข้อมูลบุคคลหรือนิติบุคคลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวสามารถแสดงข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงของบุคคลหรือนิติบุคคลได้อย่างครบถ้วน ซึ่งการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยวิธีนี้ บริษัทฯ จะต้องใช้ระบบการตรวจสอบและฐานข้อมูลที่ สำนักงานได้พิจารณาแล้วว่า เป็นระบบที่มีความปลอดภัยในการใช้ตรวจสอบ และเป็นฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือ อาทิ ฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐผู้ดูแลรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากบริษัทฯ เลือกตรวจสอบด้วยวิธีในข้อนี้ บริษัทฯ อาจขอให้ลูกค้าแจ้งเพียงข้อมูล ชื่อเต็ม หมายเลขประจำตัวหรือหมายเลขหนังสือเดินทาง หมายเลขทะเบียน หรือหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี แล้วแต่กรณี ก็ได้

หมายเหตุ: การตรวจสอบในข้อ ๕-๓ นี้ บริษัทฯ จะสามารถดำเนินการได้ ก็ต่อเมื่อ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ตรวจสอบนั้น ได้รับการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและได้รับอนุญาตจากสำนักงานแล้วเท่านั้น ทั้งนี้ หากเป็นฐานข้อมูลที่ยังไม่เคยได้รับการตรวจสอบและอนุญาต บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้อยู่ เพื่อขอให้สำนักงานดำเนินการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและอนุญาตให้เป็น “ฐานข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีความน่าเชื่อถือ ใช้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าได้ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน”

ทั้งนี้ หากพบว่าลูกค้าแจ้งข้อมูลสำคัญไม่ครบถ้วน บริษัทฯ ต้องไม่อนุมัติความสัมพันธ์ แต่ในกรณีที่ลูกค้ายังแจ้งข้อมูลประกอบอื่นๆ ไม่ครบถ้วน บริษัทฯ อาจพิจารณากำหนดระยะเวลาให้ลูกค้านำข้อมูลที่ไมครบถ้วนมาแสดงในภายหลัง แต่ไม่ควรอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ จนกว่าจะได้รับข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วนและถูกต้อง และในกรณีที่พบว่า ลูกค้าแสดงหลักฐานหรือให้ข้อมูลสำคัญไม่ถูกต้องหรือจงใจปกปิดข้อมูล ซึ่งอาจพิจารณาได้ว่า เกิดจากการปลอมแปลงหรือการใช้ข้อมูลของผู้อื่นโดยพลการ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาใดๆ บริษัทฯ ต้องไม่อนุมัติสร้างความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรม และอาจใช้ดุลยพินิจตรวจสอบ เพื่อพิจารณาส่งเป็นรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ก็ได้

กรณีที่มอบอำนาจให้ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรมธรรม์ เป็นผู้ติดต่อกับลูกค้า บริษัทฯ ต้องระบุให้ตัวแทนหรือนายหน้านั้น ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการแสดงตนตามข้อนี้ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๖. ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าที่ “สร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบหน้า”

การแสดงตนสำหรับลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบหน้า หมายถึง การแสดงตนสำหรับลูกค้าที่ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ ครั้งแรก หรือสร้างความสัมพันธ์ในครั้งใหม่ ซึ่งไม่รวมถึง การทำธุรกรรมที่ต่อเนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์แล้ว³ โดยในกรณีนี้ ลูกค้าสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทฯ ในช่องทางอื่นซึ่งมิได้ดำเนินการผ่านตัวแทนหรือดำเนินการ ณ ที่ทำการหรือสำนักงานของบริษัทฯ หรือกับพนักงานของบริษัทฯ⁴

วิธีการแสดงตนของลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์แบบไม่พบหน้า

(๑) บริษัทฯ ต้องได้รับข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าให้ครบถ้วนตามข้อ ๒ อย่างไรก็ดี การสร้างความสัมพันธ์ลักษณะนี้ บริษัทฯ มิได้พบหน้าลูกค้า การจัดให้ลูกค้าแสดงหลักฐานเอกสารประจำตัว ย่อมทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินประเภทบริษัทประกันวินาศภัยอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น การแสดงตนตามข้อนี้ สำนักงานฯ จึงพิจารณาให้ บริษัทฯ ไม่ต้องขอตรวจดูหลักฐานเอกสารประจำตัวฉบับจริง แต่ให้บริษัทตรวจสอบสำเนาหลักฐานดังกล่าวประกอบกับข้อมูลอื่นๆ แทน

ทั้งนี้ บริษัทฯ “ต้องขอสำเนาเอกสารหลักฐานการแสดงตนจากลูกค้า” อย่างไรก็ดี โอกาสแรก ในกรณีที่มีการคืนเงินหรือชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือจ่ายเงินตามสัญญา บริษัทฯ ควรได้รับสำเนาเอกสารหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าก่อนการทำธุรกรรมดังกล่าว และสำหรับกรณีที่ไม่มี การคืนเงิน ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ลูกค้า บริษัทฯ ควรได้รับสำเนาเอกสารหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าก่อนสิ้นสุดความคุ้มครองตามสัญญา (ทั้งนี้ บริษัทฯ ควรกำหนดนโยบายภายใน เกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาในการส่งสำเนาของลูกค้า มิฉะนั้น บริษัทฯ จะมีความเสี่ยงต่อการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน)

³ ธุรกรรมที่ต่อเนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์ ในที่นี้ อาทิเช่น การชำระเบี้ยประกันหลังจากบริษัทฯ ออกกรมธรรม์ให้แล้ว เป็นต้น

⁴ อาทิเช่น การสร้างความสัมพันธ์โดยการซื้อกรมธรรม์ผ่านตัวแทนหรือพนักงานที่ขายทางโทรศัพท์ เป็นต้น

(๒) บริษัทฯ ต้องได้รับข้อมูลการแสดงตนที่สำคัญ (ข้อมูลที่มีเครื่องหมาย *) ก่อนสร้างความสัมพันธ์ และไม่ควรอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือคืนเงินตามกรรมธรรมหรือสัญญาที่เกี่ยวข้อง หากยังไม่ได้รับข้อมูลประกอบอื่นๆ อย่างครบถ้วน

(๓) บริษัทฯ มีหน้าที่ต้อง ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลและสำเนา หลักฐานการแสดงตนตามหลักการของ ข้อ ๕. (การตรวจสอบข้อมูลการแสดงตน)

เมื่อบริษัทฯ จัดให้ลูกค้าแสดงตนตามข้อนี้ และได้อนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าแล้ว แม้ต่อมา ลูกค้าจะมีการทำธุรกรรมแบบไม่พบหน้า อันสืบเนื่องมาจากการสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ บริษัทฯ ไม่ต้อง จัดให้ลูกค้าแสดงตนอีก ตามหลักการที่ว่า “สถาบันการเงินต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนทำธุรกรรม เว้นแต่ได้จัดให้ลูกค้าแสดงตนไว้ก่อนแล้ว”

บริษัทฯ ต้องเก็บข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นเวลา ๕ ปี นับแต่ทำวันที่กรรมธรรมหรือสัญญา หมดความคุ้มครอง หรือสัญญาสิ้นสุดลง

ข้อ ๗. การแสดงตนของลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี

กรณีที่ลูกค้า “ผู้ซื้อกรรมธรรม” เป็นบุคคล ซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ นอกจากบริษัทฯ ต้องระบุ ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าบุคคลธรรมดา ตามข้อ ๒ แล้ว บริษัทฯ ต้องได้รับ ข้อมูลของบิดา หรือ มารดา หรือผู้ปกครองของผู้เยาว์ตามข้อเท็จจริง ซึ่งอาจมีชื่ออยู่ร่วมอยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันกับลูกค้าผู้เยาว์ ดังต่อไปนี้

- ก. ข้อมูลชื่อเต็มของ บิดา หรือมารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ตามข้อเท็จจริง
- ข. เลขประจำตัวประชาชนของบุคคลในข้อ ก
- ค. ที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน (ซึ่งควรเป็นที่อยู่เดียวกันกับผู้เยาว์ โดยอาจตรวจดูได้จากหน้าบัตร ประจำตัวของทั้งผู้เยาว์และบุคคลในข้อ ก)
- ง. สำเนาบัตรประจำตัวของบุคคลในข้อ ก

บริษัทฯ ต้องเก็บข้อมูลและเอกสารรับรองการสร้างความสัมพันธ์และทำธุรกรรมไว้ ประกอบข้อมูล การแสดงตนของลูกค้าผู้เยาว์ และเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้เท่ากับระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตน ของลูกค้าผู้เยาว์

ทั้งนี้ บริษัทฯ ต้องมีข้อมูลและได้รับสำเนาเอกสารในข้อ ก.-ง. ก่อนที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตาม กรรมธรรมหรือคืนเงินตามสัญญา ในขณะที่ผู้เอาประกันยังไม่พ้นความเป็นผู้เยาว์

หมายเหตุ : (๑) ข้อมูลในส่วนนี้ ไม่มีเครื่องหมาย * เนื่องจาก มีข้อมูลสำคัญของลูกค้าผู้ซื้อกรรมธรรม แต่เป็น ข้อมูลประกอบที่บริษัทฯ ควรได้มาก่อนอนุมัติการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกัน

(๒) การจัดให้ลูกค้าที่สร้างความสัมพันธ์ในกิจการอื่น ซึ่งไม่ใช่กิจการประกันวินาศภัย แสดงตน ให้บริษัทฯ พิจารณาปฏิบัติตามแนวปฏิบัติของสถาบันการเงินประเภทที่ประกอบกิจการนั้นๆ ซึ่งบริษัทฯ ได้ ดำเนินการกับลูกค้าอยู่ อาทิ กรณีที่บริษัทฯ มีการให้บริการ เป็นตัวแทนขายหน่วยลงทุน บริษัทฯ จำเป็นต้องนำ

แนวปฏิบัติของบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวแทนขายหน่วยลงทุน มาปรับใช้ในเรื่องการแสดงตน รวมถึงการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยด้วย

ข้อ ๘. วิธีการเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตน

บริษัทฯ ต้องเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ปีนับแต่วันที่สัญญาประกันวินาศภัย หรือกรมธรรม์ประกันวินาศภัย หมดอายุลง เว้นแต่เลขาธิการฯหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีคำสั่งให้เก็บรักษาข้อมูลของลูกค้ารายหนึ่งรายใดนานกว่าระยะเวลาดังกล่าว

ทั้งนี้ บริษัทฯสามารถพิจารณาเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนด้วยวิธีใดก็ได้ แต่เมื่อสำนักงานฯ ขอให้บริษัทฯส่งข้อมูลการแสดงตนของลูกค้ารายใดรายหนึ่งให้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต้องปรากฏว่า

๘-๑. บริษัทฯ สามารถส่งข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า ซึ่งเป็นข้อมูลต้นฉบับ หรือ

๘-๒. บริษัทฯ สามารถส่งข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าเป็น ฉบับสำเนา ที่รับรองได้ว่า ไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลภายหลังจากการบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลในครั้งแรก

๘-๓. กรณีที่ข้อมูลการแสดงตนของลูกค้าเป็นภาษาต่างประเทศ บริษัทฯต้องแปลเป็นภาษาราชการ (ภาษาไทย)อีกฉบับหนึ่งแนบมาพร้อมกัน หากสำนักงานร้องขอ

อนึ่ง บริษัทฯ ควรพิจารณาเก็บสำเนาหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าไว้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลการแสดงตนในภายหลัง

กรณีที่บริษัทฯ มอบอำนาจให้ตัวแทนหรือนายหน้าขายกรมธรรม์ เป็นผู้ติดต่อกับลูกค้า บริษัทฯต้องระบุให้ตัวแทนหรือนายหน้านั้น เก็บข้อมูลการแสดงตนตามข้อนี้ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๙. การกำหนดแนวทางในการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

เนื่องจาก บริษัทฯ เป็นสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทย ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน การกำหนดนโยบายรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า บริษัทฯต้องกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่รองรับการปฏิบัติตามกระบวนการที่กล่าวมาดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐/๑ ต่อไป

นโยบายที่บริษัทฯ ควรกำหนดเพื่รองรับหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐/๑ ได้แก่

๙-๑. กำหนดกระบวนการตรวจสอบข้อมูลการแสดงตนของลูกค้ากับ ฐานข้อมูลรายชื่อที่เสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่กฎหมายกำหนด ก่อนที่จะอนุมัติสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมที่มีมูลค่า

๙-๒. กำหนดขั้นตอนให้ผู้บริหารที่มีอำนาจ ตรวจสอบและพิจารณาปฏิเสธสร้างความสัมพันธ์หรือปฏิเสธการทำธุรกรรมกับบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีข้อมูลตรงกับฐานข้อมูลรายชื่อในข้อ ๖-๑

๙-๓. กำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ในการกำหนดระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินของลูกค้า ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๐/๑

๙-๔. กำหนดกระบวนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้าให้สอดคล้องเหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าที่มีความเสี่ยงแต่ละระดับ โดยมีกระบวนการเกี่ยวกับการตรวจสอบให้ทราบถึงผู้รับประโยชน์สุดท้ายของลูกค้าด้วย

๙-๕. กำหนดขั้นตอนการพิจารณาเพื่อดำเนินการ เมื่อทราบผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้า

๙-๖. กำหนดขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการอนุมัติ ก่อนส่งรายงานธุรกรรมหรือรายงานข้อเท็จจริงที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

๙-๗. กำหนดมาตรการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของคู่ค้าหรือตัวแทน

๙-๘. กำหนดแนวทางในการทำข้อตกลงเกี่ยวกับการรับดำเนินการเป็น “ตัวแทนผู้ทำธุรกรรมแทนลูกค้า” กับบุคคล นิติบุคคล หรือ สถาบันการเงินคู่ค้า ที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติตามนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และการส่งข้อมูลต่างๆ ของลูกค้าให้แก่สถาบันการเงินคู่สัญญา

๙-๙. แต่งตั้งหรือกำหนดให้มี ผู้ประสานงานกับสำนักงานฯ ซึ่งเป็นบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อติดต่อประสานงานกับสำนักงาน.
